

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας

5792
14.1.13

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΠΑΙΣΤΕΜΟΥ και ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΘΕΜΑ: Το μάθημα των θρησκευτικών, μετατρέπεται σε θρησκευολογικό.

Το ιστορικό της διδασκαλίας του μαθήματος των θρησκευτικών στη εκπαίδευση, στη νεότερη ελληνική ιστορία, είναι μεγάλο, «πολύπαθο» και μάλλον θλιβερό, με τις επί δεκαετίες, ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας να παλινωδούν και σχεδόν μονίμως να «υποτιμούν» και να υποσκάπτουν την αξία του. Εγκλωβισμένο ανάμεσα στις συμπληγάδες ενός «εξεταστοκεντρικού» εκπαιδευτικού συστήματος από την μία και μίας δήθεν σύγχρονης αντίληψης από την άλλη, που στην ουσία αποσκοπεί στην από-πνευματοποίηση και από-ιεροποίηση της ζωής των Ελλήνων, μετατράπηκε σε μάθημα που το παρακολουθεί όποιος θέλει και... το διδάσκει όποιος θέλει.

Χαρακτηριστικά είναι αυτά που διαβάζουμε στον Οδηγό Εκπαιδευτικού, όπου οι συντάκτες του σημερινού, νέου εκπαιδευτικού προγράμματος σημειώνουν: «Δεν υφίσταται καμιά ιδιαίτερη θρησκευτικού χαρακτήρα προϋπόθεση για να διδάξει ένας δάσκαλος το Μάθημα των Θρησκευτικών... Ένας άθρησκος ή αγνωστικιστής ή αδιάφορος μπορεί να διδάξει με επιτυχία το Μάθημα των Θρησκευτικών, όπως και ένας θρησκευόμενος. Αντίθετα ένας ζηλωτής Θρησκευόμενος έχει μάλλον εξασφαλισμένη την αποτυχία».

Τελευταία, το «νέο» μάθημα των θρησκευτικών επανέρχεται στο προσκήνιο και αποτελεί αντικείμενο πολλών συζητήσεων και αμφισβητήσεων, καθότι μετατρέπεται σε ένα θρησκευολογικό μάθημα, στο οποίο τα Ελληνόπουλα, δεν μαθαίνουν κυρίως τα της δικής τους θρησκείας και παράλληλα, για τις άλλες θρησκείες που υπάρχουν, αλλά η Ορθοδοξία εξετάζεται παράλληλα με τα άλλα θρησκευόμενα, σαν να επιχειρείται μία διαρκής σύγκριση και να κυλούνται τα παιδιά να διαλέξουν κάποιο από τα θρησκευτικά «αγαθά» που βρίσκονται στο «ράφ» του βιβλίου τους.

Κάτι τέτοιο όμως, μάλλον συνιστά μία καταφανή απόπειρα εις βάρος της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και τελικά, της ίδιας της ελληνικής παράδοσης, σε μία εποχή μάλιστα, όπου η Ελλάδα δια μέσω της Παιδείας της θα έπρεπε περισσότερο από ποτέ να προσπαθήσει να διαφυλάξει την «ελληνικότητα», τις παραδόσεις και την ομολογία πίστης της, κάτι που συμβαίνει σε όλες τις χώρες του κόσμου, αλλά όχι ακόμα στην πολύπαθη χώρα μας, όπου ο προοδευτισμός εξακολουθεί μάλλον να είναι συνώνυμος με οτιδήποτε «ξένο» και η περιβόητη «πολύ-πολιτισμικότητα» εξακολουθεί να νοείται ως ένας «πολιτός παραδύσεων και αντιλήψεων».

Και όλα αυτά συμβαίνουν ενώ το Διοικητικό Εφετείο των Χανίων επιβάλλει δικαστικά πλέον - και με καταχωρημένες στην απόφασή του σχετικές απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης - ότι το μάθημα των Θρησκευτικών πρέπει να είναι Ομολογιακό και κάθε χώρα αυτό το κανονίζει μόνη της.

Και όταν, το σύνολο σχεδόν των ευρωπαϊκών κρατών έχουν ομολογιακό μάθημα Θρησκευτικών στα σχολεία τους!

Αντίθετα από όλα αυτά όμως, τα ελληνόπουλα διδάσκονται ως «άγιους ανθρώπους», την Αγία Βερονίκη, τον Αββά Πινούφριο, τον Νεομάρτυρα Αχμέτ Κάλφα εξ Αγαρηνών, την Αγία Φιλοθέη, την Μαρία Σκόπτσοβα και αμέσως μετά παρατίθενται ισότιμα ως «άγιοι άνθρωποι στις θρησκείες του κόσμου: Βούδας, Κομφούκιος, Μωάμεθ, Βισνού (Κρίσνα), Δαλάι Λάμα, Γκάντι, κλπ»!

Τα Ελληνόπουλα, πουθενά στο νέο μάθημα δεν διδάσκονται ότι «ο Χριστός είναι ο μόνος αληθινός Θεός» .

Μαθαίνουν να «αναγνωρίζουν και να αξιολογούν τον Ιησού Χριστό, μόνο ως «δάσκαλο»!

Ενώ, παράλληλα, στην ίδια ενότητα μαθαίνουν ότι υπάρχουν και οι «Μεγάλοι δάσκαλοι θρησκείων του κόσμου: Μωάμεθ, Κομφούκιος, Βούδας»!

Αυτή η παράλληλη διδασκαλία των τριών κύκλων γνώσεως, όπως ονομάζονται, δεν είναι ουσιαστικά αποδοχή της Πανθρησκείας, όμως;

Κατόπιν τούτων ερωτάται ο κ. Υπουργός:

- Ποια είναι η θέση της σημερινής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας;

Επιθυμεί το μάθημα των θρησκευτικών να παραμείνει ένα μάθημα ομολογιακό, αναδεικνύοντας πρωτίστως την Ορθόδοξη διδασκαλία ή επιθυμεί ένα «γνωστικιστικό» μάθημα, όπως αυτό που εισάγεται στα ελληνικά σχολεία σήμερα;

- Υπήρξε συζήτηση και διαβούλευση με την Ελληνική Εκκλησία πριν την εισαγωγή του νέου μαθήματος;

Ποια είναι η άποψή της, όπως κατατέθηκε στον διάλογο;

- Γιατί το συγκεκριμένο Πρόγραμμα Σπουδών δεν εφαρμόζεται και στα μειονοτικά σχολεία της Θράκης, όπου φοιτούν οι Έλληνες μουσουλμάνοι μαθητές, αφού μάλιστα ρητά και κατηγορηματικά αναφέρει ότι απευθύνεται, όχι μόνο στους Έλληνες ή στους ορθόδοξους μαθητές, αλλά σε όλους, ανεξαιρέτως και ομολογιακής ταυτότητας;

- Γιατί οι Έλληνες μουσουλμάνοι της Θράκης θα συνεχίσουν να διδάσκονται μόνο το Ισλάμ, ενώ τα παιδιά στην υπόλοιπη χώρα θα πρέπει να διδάσκονται οκτώ (8) διαφορετικά θρησκευτικά;

- Προτίθεται το Υπουργείο Παιδείας να επανεξετάσει το συγκεκριμένο ζήτημα και αν ναι, τότε και σε ποια κατεύθυνση;

Ο ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος